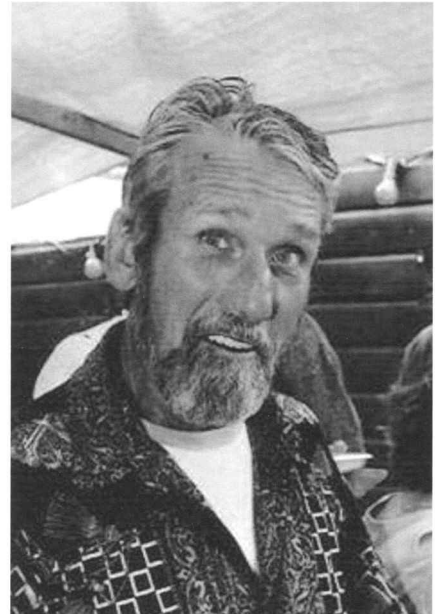

ging het eens anders bekijken en haalde een van zijn bekende hulpeloze meewarige blikken uit de kast en ging daarmee aan de slag. Want waarom zou je zo'n naaimachine hebben als er zoveel mensen om je heen zijn, die dat veel beter kunnen? Dus geen nieuw motortje, maar van het ene adres naar het andere en anderen aan het werk zetten. Zo kwam ook de laatste VTO-vaan tot stand en de vrouw van Leen (overigens ook nog bedankt voor de heerlijke koffie, Wilma) klaarde de tientallen uren vretende klus met enorm veel supervisie van Govert.

Maar Govert had meer speciale acties en nee, ik zal ze niet allemaal noemen, want dan is de komende jaargang van VLIEGER al vol. Op een dag ontstond zo'n typische Govert actie..... Het motortje van de naaimachine ging kapot en iedereen zou daar een andere of een nieuwe inzetten. Zeker voor een elektro-technicus een peulenschil. Nee, Govert

Niet dat die supervisie nodig was, maar ja... je bent Govert of niet, toch? Markante Govert....

Govert is er niet meer en Leen en Wilma zullen de naam VTO met respect voor Govert niet verder voortzetten. Ze zullen als laatste eerbewijs aan hun vriend zich als VTO'er nog aanmelden voor het vlie-

gerfeest in Dieppe dit jaar, om Govert postuum afscheid te laten nemen van de internationale vliegerwereld en de internationale vliegerwereld van hem. En toch zal hij er altijd een beetje bij zijn.....

Otto Vossen, Nuenen.

